

Landskap: Skåne Upptecknare: Agda Olsson, Limhamn
 Härad: Oxie Berättare: " " "
 Socken: Hegylie (Limhamn) Berättarens yrke: fröken
tillhör nu Malmö stad
 Uppteckningsår: 1964 Född år 1900 i Limhamn, Hegylie sn.

Grillen, s. 1-7.
 Bröllop, s. 7-11.
 Musikårer, s. 11.
 Umgänge ö. hjälpsamhet, s. 11, 14.
 Begravning, s. 12-13.
 Födelsedagskalas, s. 13.
 Förming, s. 13.
 Föndagskola ö. kyrka, s. 14.
 Besök på fyrskipp, - sommarnöje, s. 15-16.
 Religiösa krets möten, s. 17.
 Skeppare på besök, s. 17-19.
 Fester, s. 20-22.
 Gymnastikförening ö. dess årsfest, s. 23-28

(foton s. 25-28.)

ACC. N:R M. 16585:1.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Post på brev av den 21/1 1964
utan frimärke

Förändringar i umgängeslivet i Limhamn

fr uppt.

Egna minnesbilder av gillen, födelsedagskalas, års-
festen m.m.

Julagille hos Jöns Ols i Kasser Hjelt # 7. (enl. tel. samtal
fr. uppst. elevaren)
ett umgänge som påbörjades år 1868 och fortgick in
på 1930-talet. Gården var hingbyggd av fyra längror.
Den ägdes av Jöns Ols och vid dennes död övergick
den i tre av barnens äga. Anders, Ingvald och Jöns
som skatte den gemensamt, alla var gifta. Ingvald
och min farfar Olav Andersdotters var läskamrater och
blev mycket goda vännar och umgänget fortsatte som
förra gifte sig och barn och barnbarn följde tradi-
tionen. Och jag som barnbarn, skad försöka berätta

umgänge
år 1868.

28/2-64

något som julagille som jag minns dem.

Anders brukade hära oss till lagret för att sälja
potatis och passade då på att "buda" oss upp till
dem, ofta var det ^{ti}borrander-jul. Det var färror och fas-
far, farbröder och farbror och så på vår familj. Anders kom
med skvarabarr och hämtade och de som inte fick plats
i denna vänta gå till fots. Det lag omkring $\frac{3}{4}$ timme.
Sen alla kommit fram serverades kaffe och hembakade
kakor vid ett långbord i dagligstugan. En fatagen-
lampa stod mitt på bordet och lykte för särskilt var
det skuggor och sken i mörra, de som satt utan-
för ljuskristen kunde man inte se ansiktsdragen
på, därför var det prästerna som blev på dominerande
och prövande i det stora rummet med märkt
utanför fönstern. I spiskåsen låg katten och spann
Och i ett hörn stod delaktbar lika prövande i sin
gång och slag. — Tigan Hulda serverade kaffet
och my krusade mörka Torgird med sinna hembakade

Att "buda" =
meddela något
till någon,
bjuda.

klennas. Man hade en liten gran, men utan ljus och
glitter, och hängt i den lila släcka karmrelik intindade
i papper och små röda äpplen, allt för att glädja oss
barn. Efter kaffet hjälps man åt att duka av.

Jag minns att de hade tidningssal i stället för dukas på
Hälsobacken. Ja, på lag vi varar i hand både gamla
och barn och gick runt grannar och björk julsånger.
Den spelade man Svante Tetters eller Karina och även
domina. Man det mest spännande var när Anders
lag stället, som hängt i fästare, fäste den och
att gjorde oss klara för stället. Jag minns hur
svårt det var att gå över hallen i mörket och
hunden som hade sin baka i en ^{av} länkarna, man kunde
kamma ut i porten. Skulle alldeles förfärligt. Jag
minns även hur jag njöt av värmen och lukten från
stället när Anders öppnade skuldärrarna och så liden
"pliss" en mindre lycka spred ett varmt sken. —

Ullt andades frid och ro och alla djuren skulle

Tidningssal i
stället för dukas
på Hälsobacken.

Julbete i
stället.

klappas om och ses till. — Både människor och djur
hade något gemensamt, en stela rytm.

Så när kom in igen fick vi stekta äpplen, päst och
vatten och lite havsnätkes.

Den sjarifliga måltiden började man först reda till
vid 10-11 tiden på kvällen. Enl. deras sed skulle man
äta först klacken 12 på natten. Man bjöd då på all
slag mat av guldakten och som varmrett grisstek, till
efterrätt bjöd man syltade ingefärspäron med rösgurdd
o. mandelmusslar. Därefter blev det kaffe på stående
fat medan vi barn klädde oss för långpromnaden
hem i vintermörkret. Anders tänkte äro stallytden
och följde oss ut äro gården genom gräset ut till
vägen. Hjärtskjuts på natten ville man helst slippa
och vi vandrade på hem i vintermörkret. Far tänkte
en cigar och gick främst på vägen, det var det enda
lyset vi hade på vägen hem av en brinnande cigar.
— Och inga gangster, inga överförel, inte en allt

Sammat sed.
Kärltid först
kl. 12 på natten
vid gillen

späke hade vi kännning av trots att vi måste passera
kyrkogården. Dessa julagillan förskott äro efter år, ja
även kammarberäk förskott, med det ^{var} dock utväxlingen
att julen som hade varit av tradition och som man
tänker på med tacksamhet. — Fjärde dag 1916 och
därefter blev det endast vår familj som följde
traditionen under julen till främst 1930-talet då
Torgild dag. — År 1964 äro de gamla borta som
många äro tillbaka, den kringbyggda gården finns, endast
en loglänga finns kvar. Den minsta av byggda jord-
nära människor leve.

Förändring: År 1964 finns el. ljus på gator och vägar
upp till kyrkan, ingen beväring kvar i mörker på
natten som efter att julagillan. Det finns telefon
man ringa efter till om på önskas. Och vid julen
har man större utrustning på mat och dryck, pereringar
finnas, graven större och rikare kladd, ljus och lampor
i hela huset, mer hygieniskt i kök. Men släp och jord

Förändring
i allmänhet

och hade nog soligt på sitt sitt. Men man lyssnade inte till lungorna lugga vardagsvärnare och ännu mindre till vad ett stall med sina djur hade att berätta.

Men upplevde inte stämningen av ljusken från en fatagårdslampa och ljuset från en öppen spisbänk, och skuggor av folk och mätters i den stora dagligstugan med det skruade golv och ~~de~~ de bästa hemvävda mattorna som endast låg på vid helgar och giller, och på märket från rullar blånäs de många fönstren.

Gillen hos Farnas

Min farmor var född på Linntravren på och hennes far, och hon var mycket glad för gillen. Hennes mor var banddatter från Tvedt och farmor förde något av bandstil in i sitt hem, trots att farfar var fiskare. Hon ville ha mycket umgänge, mycket kalsare och de farfävaldrarna hade stora utrymmen i sitt hus (4 rum utvända och kök på nedre bottan och 3 rum, kök, balkong på övre våningen) på gick det ju bra att bjuda många

Gillen hos
Farnas, på
Strandgatan 18.

människor. På sommaren hyrde man ut till samma
gäster (hushåll). Föräldrarnas egna barn som firade
bröllop i hemmet var det bekanta till familjen, som
inte själva hade på plats plats hemma, ~~och~~ där för
hade sitt gille hos farmor.

"Hushåll"
ett av barn
fästam mycket
präliminär
i början på 1900-tal.

Ett bröllop som inte jag kan minnas, men
som jag hört om berättat om. Det var Karolina Lyberg
och Lorens Vilhelm Wäikes bröllop. Det gjordes två andra
unga kvinnor serverade. En fru Olof Holberg brukade
vara "fraktför" på de flesta stora gillan, där han stod
för vin och spritserveringen. Bara vid han var med här
och jag ingenting om, men jag vet att det serverades vin
~~här~~ vid detta bröllop. Fokkerisker kallades allmänt
moster Gusta och köksbiten en gammal änka, som
Jonas. De båda var givna hjälpar vid kalas och
hans ett par dagar innan för att förbereda maten.
Hans hade kappan eller haljungen i tvättgrytan i tvätt-
huset, här skaldade man potatis och här vispade man gräddor.

Bröllop
1902 eller 1903

Fraktför =
man som serverar
sprit o. vin i
hemmet vid
gille

Hans hade
kappan i tvätt-
husgrytan

(Jag minns jag var väl då 4-5 år då jag på farmors
baka färsbäppta i tvätthuset att jag tyckte inte
det sig gott ut, men det var vanligt att man gjorde
så). Man hade ju inte så stora kökshärl.

Inläst inbjudna gäster var bortåt 80 st. och många
av dessa kom i drucka till bröllopsgården och så skulle
körsnorrarna bjudas på en kopp kaffe eller sigare. Då
gjorde man även vid begravningar och i de allra flesta
fall ute vid åkdamnet. Det har berättats vidare att det
var mycket långt vid borden att man bjöd ^{gästerna} och bjöd
mycket, att det underhöllande en spexare var bladen
både Edvard Sjögren, och bortåt vatten kom man inte
med att det var så många smörgåsar som betrödes, det var stor
afgång.

Brorandagsbröllop ja även brorandagsbröllop höjde
man ofta i min barndom. Brorandagen då skulle bruden
"passa upp", servera den närmaste familjen och någon lång
väg resande och så de som passat upp komna på

Körsnorrarna
bjöds på sigare

Bruden servera
på brorandags-
bröllop

bröllofsdagen. Då var även fallet här att bruden passade
upp dagen efter. Netti blev mor och herrns medhjälpare
hjälpna som hedersgäster och till minne häroa blev de
fästlagsskåpet i parandam (della bort fick minn buse då
han var till A.T.L) I allmänhet räckte malen äro till
bröllofsdagen och så.

Den äldre generationen hade vanligtvis egna hus
och stannade utrymmen och kunde ha flera människor
på sinna kalas. I de nybildade hemmen i början på
1900-talet hade man mindre plats och många gånger
försörjningsbehov, där för blev kalaset i dessa
hem enklare, men därför var inte glädjen mindre
för det.

Minna farfärdiga hade alltid många människor
på julkalas. Det var för mest färdig mig med var
lekar som färdig. Färdig, färdig, färdig
på parandam och Gaskes till, en färdig färdig
och färdig färdig, alltså i flera hundra och man färdig

under dansen. Min farfar Olaf sjöng balladen "Sjunga
korn och pipa" och "Spanjorsens klagan". Och alla sjöng
juliängar. Och jag kom då var en liten för bra svinnad
allt yngre och så blev det "Min farfar var en ung keldet".

Farfar lärde alltid bordskonst och liksom lärde han
för maten med ett bibelordet.

Förändring: Bröllop med så många gäster firas
man inte nu i hem. Dels har man mindre utrymme
i moderna hus, dels skulle det bli för hård belastning
för skänkarin med stora matpriser, dyrt arbetskän
och dels framför allt människornas intressen för
sammankomning av släkt, grannar m. fl. har ändrats.
Ja större Länhamn har blivit, ja mindre har den
sammankomande länken blivit och man lever mer
för den egna familjen. Å 1964 har man bröllop på
Restaurang Rosander och då endast med några få gäster.
— Men här kommer inga arbetar och ropar från
brudpart som var vanligt vid bröllop förr.

Sång och leka
förläses.

Brudparet skulle då fram i en dörröppning och visa
sig medans två tärnor, en på vardera sidan hult ljus-
stake med brinnande ljus för att de skulle synas bättre.

Vi hade flera hörmulshärsor på Limhamns, sedan
på 1890-talet fanns "Kornstärnorna" och "Köpfellarna" upp-
kallade efter grändarna. I synnerhet dessa två härsor
förenas en yngre här som hette Lura upprättade många
limhamns på jämna förlördagar. De kom mycket
tidigt om morgnarna klockan 5 eller 5, och skulle sedan
helt tillt arbeid vid cementfabriken där flera av dem arbetade.
De blev alltid bjudna på kaffe.

Kornstärns
spelas på
förlördagar.

Tardagsumgänge i fiskeläget Limhamn.

I det äldre Limhamn var ganska man utan särskilda
bjudningar man tillade in ett slag hos grannar eller när-
boende släktingar under skymningstimmorna, man kunde
då bli bjuden på en kopp kaffe och ~~och~~ skyrpa. Och många-
gånge var det bara för att prata en stund innan man
tände lampen, för att fortsätta sitt arbeid med fiskeridekapen.

Tardagsumgänge

Det var mest kvinnorna som umgicks på detta sätt.
Barnföttern de gick ifrån klagen om till sjuk och på
till sina bältes och pedokaps och på blev det lite jätt
i lå vid någon kudda.

Om någon var sjuk eller vid barnfödelse då kom
grannkvinnorna till hjälp. De kom med mat i långa
barn till den nyblivna modern. Det var knappast det
var katolska, det var ägghaka m.m. Jag minns
farmor talade om att en särskild kruka skulle ~~sligas~~
^{användas} och användas endast för "barnbeja". Det var brukligt att
kvinnorna födde sina barn hemma.

Vid ~~de~~ dödsfall var man behjälplig efter bästa
förmåga och vid begravning bjöd man gästerna på
middag i hemmet. Det hörde till det sandvickliga att
kvinnorna hade en svart klänning och mannen en
konjurs hängande i garderoben samt hög hatt tillreds
för begravning.

Förändring: Alla barn föds numera på sjukhus.

"Barnbeja"
så kallade
man den mat
man gav den
nyblivna modern.

Begravning

Och begäringar mörna är missordet en sluten krets
som bevisas en sådan. Man har förenklad pengdräkten
inga vita lakan för fönstren och inga svarta papper
kring kakvärmarna i fönstren. Och efter julfästningen
samlas man vid kaffe och kaka omlast på en restaurang.

Födelsedagskalas firade man my nigerlunda på
samma sätt som nu. I stället för telefoninbjudan pände
man ut ett barn eller barnbarn med hälsning från mor
eller farfar som mötte den o. den, eller mor den odens vilka
hemma till farfar klaskan 3 på torsdag hon fyller 60.

— Det vill de gärna hälsa och tacka! Man hade då som
nu presenter med ett barnullsförkläde, en virkad jacka,
ett huvudkläde, en porcelinskild, ett kakfat, en korbakad
pacharkaka, en kakvärm eller en blomsterkrata som
var dåtidens finnar.

Till större gillen hade man alltid förmiddag med och
då i form av stora pacharkakor, läskor, äggkakor, speltkakor
m.m.

Minnes vid
födelsedagen

Förning vid
gillen

Barn tilltalade äldre kvinnors för mor, och jämninga
med modern för mor.

Lördagskvällarna var de egentliga umgängesdagarna i
synnerhet då bland de yngre familjerna, man tog de mindre
barnen med och gick bort till en annan jämning familj
ofta utan att först ha bjudits, ibland skickade man
en liten tas som "budade". Man bjöd på kaffe med
velutvald, skarp och hembakad smårörskaka. Gärna
en konjac till karlarna. Tilland varkades lite kväcks-
mat som bestod av smör o. bröd, flött smör och
kakla ägg och himlagod kex, kex, kex, svagdricka
eller mjölk, man mest dricka. — Barnen var upp-
passade att vänta, först skulle de kunna äta och sen fick
barnen, eller också fick de sitta vid särskilt bord, samma
regel gällde om man hade främmande hemma. Barnen
sagde ofta som själklart, man hörde ingen som protesterade.

Söndagarna var mera stilla, då gick de flesta barn
i söndagsskolan och vuxna besökte hägnarna i Lyckan

kvärrsmåsar eller Träboringssåsar. Man höll påsdagen
mera i hemmet då än nu, man skulle inte komma bänka
sig att affär något arbete på söndagen. Sj. eller laga något, eller
resa i trädgårderna. Naturligtvis brukade man göra värmen
eller stäkt på påskeaftensmiddag. Långfredag gick man
inte bort och hade inte frimoral, då var de äldre kvinnorna
klädda i svart klänning, och all mat var lagad dagen innan.

Förändring: Det är mera sällan att människors bittas
in till varann utan ljudning först på telefon. 1964 är
överflödets epok och människorna skall ha på mycket
av allting att den gamla frivilligheten i hemmet försvaras.
Och helga vilodagen har nästan suddats ut.

Sommarsaga

ett slag av kungärr, typiskt för det äldre Linnhagen
var bruket på fyrskepen under sommarkiderna.
Någon varken sommarisändag brukade för segla ut
med oss och några kvinnor till något av fyrskepen

Resor på
fyrskepen

Oscarsgrundet eller Kalkgrundet. Vi hade då kakor och kaffe med och på kalle kocken kaffet åt oss, som i allmänhet serverades på däckst. Och på kvällen vi var ett par i långkikaren och upptäckte båtar som både var på ingående och utgående i Lundet. En grammofon spelade ett par skisser, och allt var trevligt. Dessa besök var uppskattat av både de gästande och personalen ombord.

Vi hade en fästare som var flyttade på Oscarsgrundet och en annan som var flyttade på Kalkgrundet och som vikarierade många gånger därute varför vår familj och även några vänner var välkomna dit. Dessa båda fästare en lång följd av år.

Förändring År 1964 firas inga fyrskopp, de har beslutats att fyrarna ska signaliseras automatiskt och då anslutna blir en genomgående förändring i fyrskoppens historia. — En inga fiskeribåtar kommer till med en liten utfyllt flagga i aktern och med sammarplata människor ombord som vill

lägga bi och ingen kyrkelysman. Står vi i kända
vid pelingen för att kasta ut ledaren. — Det är
automatiskt som trängt fram och människorna
förfäddas.

En annan form av ungdomar var religiösa
kretsar. Under vintern, en gång i veckan
samlades några personer 8 eller 10, män och kvinnor
av den äldre generationen (famnsgenerationen)
för en stilla andakt i hemmet och därefter dröts man
kaffe med hembakat bröd. Det hela varade ungefär
2 timmar. Man skiftade om att ha dessa möten, och
det var folk som höll sig samma samfund och som
badde i närheten av varandra. Man kallade dessa
möten för Kretsar.

Fiskarna bjöd ofta de religiösa ungdomsförningarna
på utflykt i Lundet någon vacker lördagskväll på
sommar.

Skolor och deras besättning som ofta kom till

Limhamnen får att lasta cement hem att bli umgänges
värmor till fiskarefamiljerna, men häls ihop på
något pilt som knappast förekommer nu. Våra bästa
värmor var familjen, skrypskandier Karlsson. De
var mycket gästfria och husfaderen var en underhållande
person, som ville gästerna skulle ha roligt. När då
några skrypsar från skutan i hamnen och far med
sin familj blev inbjudna en lördagskväll hos
Karlsson, då var det verkligen roligt. Han bjög
björmsvivor och berättade historier om björ och
hålar, råder och vind och Karlsson pfälde sig upp
och improviserade den ena historien efter den andra.

" att rep. på dåtidens historier, han yttrade ungefär på
här: Ja, det var den gången jag vikarade för en präst
vi ~~skulle~~ skulle upp till Moulund och lasta trä och trä.
vi passert Klapphamnen tog vinden slat och vi hade
kommit långt in på psalarna vid Falsvik och ställe
på grund. Vi ville ha något roligt i väntan på björ och

Skrypsar på
besök.

Skrypsar-
historier

vind så vi sadade i land. Vi gick mot kyrkan där
vi såg en del folk som stod och väntade på vägar och
berörde ~~lederna~~ lederna. Jag undrade naturligtvis hur
det var. Ja, deras präst hade inte kommit till hög-
mässan och nu visste de inte om de skulle gå hem
igen. Jag talade då om att jag var präst men föredrog
att predika ute på baken och jag talade och folket
bögade gråta allt värre och värre till sist blev mycket
nått och slutligen blev det en bänk som kom ut
i sjön och då var det tid att sluta och dra oss till-
baka samma väg som vi kommit. Nu var det mer
vatten i sjön och skutan höll på att gå av grund.

Minns, gester och påttet att framföra historien
kan jag inte tolka, kan bara säga att vi alla hade
hjärtans petigt.

Förändring: Tiderna snälla och frokostliga historier
skulle säkerligen utlösa moderna människors finna
lägliga, det skall vara helt annat innehåll i spelet.

Barnfest.

Här bjöd ofta in Håkansson barn tillsammans med min kus och mig på plättar och selt.

Tibland blev det på ett stort fat med kokta krabbor vilket inte var det sällsynta och uppskattades mycket av pojkarne. — (Färrer brukade krassa krabbor till färrer åt häns.)

Krabbfest
för barn

Krabbfest.

På här ses ett protokoll ut vid Linnhamns Fiskareförening sammankallade den 30 nov. 1907.

9. Föreningen beslutat att till invigningsfest i vår nya lokal skulle vi ha varit en lemnad och en sigare. (konkelt och fläddgritt)

Förändring. Sedan en lång följd av år har Linnhamns Fiskareförening jämte en Sidsförening barnfesten haft

ärofest på Limhamns Fiskehus, där gamla fiskare
och fiskerivänners inbjudes till middag och muntretion

Bankärsfest.

Under min tjänstgörings tid i Limhamns Sparbank
fick vi inte betalt för avtidsarbete eller påldagsarbete.
Såsom förekom under jan. mån. I stället blev vi bjuda
med på festen efter huvudmannamötet, ~~så~~ Under
någon år var festen på Palladism och senare på Strand.
Jag var med på festen 1920 till och de sista till 1942.
År 1943 kom sammanslagningen med Kalmar Sparbank och
då hölls ärofesten på Laxö och 1949 hölls festen i Kungs-
parken med medaljutdelning. År 1963 hölls ärofesten
på Laxö men då var det gyllerliggare en banksammans-
slagning och nu hette banken Kalmar Sparbank och Laxö

Förändring. Ärofestens del vid de tidigare ärofesterna
var mera högljutt, förmänt stult. Nu går det finare till

22

ACC. N:R M. 16585:22

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Gjörstämman mötes på ett naturligt sätt med
styrelsemedlemmar och ärenden. Han har mindre
arbetat på till middag än förr och man lägger
mer vikt på turvaden med Lundapreier och dem
o. s. v. Han så finner det ju också mer skämliga tjänste
män. De första åren jag var på bankens arbete så
var jag ensam där bland 40 husemän.

Gymnasiet o. Krofester.

År 1921 bildades Limhamns första kvinnliga gymnasiet
förening. Dess ledare var gymnasietdirektörns fräken
Emilie Tafvesson, som med sin och lust ledde sin tur
fram till upprättningen en gång om året. Dessutom hade
vi årligen julfester, dit våra anhånga var
inbjudna och där samtliga hade ledare och medlemmar
hade mycket arbete för att det hela skulle bli på
sitt sätt som möjligt, man lärade in folkdanser och
spel och egen verksamhet, man manrekängade o.s.d.

Det märkliga var att våra tillställningar, varför vi
hade igång med en sådan i det nybyggda Kantar-
huset på Järnvägsgränd. Behållningen gick till
behövande ~~av~~ ^{gagnliga} inom församlingen. Det var år
1926 och jag var kvar en affisch från den tiden
som jag målade då och där programmet lydde på så:

Gymnasiet
"Koja"

En samfund
som till
hade myta och
dramat

u. g. se mäska-blad

Tälhammen
sice

Bojas fest!

I

Basik av Boja-kapellet

Trölar

Tälkell.

Spel: Luskamen i Rinkaby för 50 år sedan

II

Rakokodanser

Simon i Telle

Skinnningen.

Oxdansen

Boja-kapell: från 1850-talet

Tango

Mannekvänguppvisning från "Bojans da Boja"

Dans

Dans

ao 1926

p. g. av bistande
till angivits fikt.
Torpensan som
ledare efter 7
års arbete. Ork
Boja se släde
sönd
söndast som
motionerklubb
för att sedan
helt upphöra

1964 finns ätes
en motionerklubb
mindre antal
medlemmar.
ork inga fester
för allmänheten

24
25

Skåne

Oxie hd.

Hyllie sn. (Limhamn)
tillhör nu Malmö stad

M.16585:25.
FOLKLIVSARKIVET
LUND

Gymnastikföreningen Heja i Limhamn
1922.

Inlämn. av fröken Agda Olsson, år 1964

M.16585:26.

Skåne

Oxie hd.

Hyllie sn.(Limhamn)
tillhör nu Malmö stad

FOLKLIVSARKIVET
LUND

Gymnastikfören. Hejas årsfest i Limhamn år 1926
Spex: Årsexamen i Rinkaby för 50 år sedan.

Inlämn. av fröken Agda Olsson, år 1964

Skåne

Oxie hd.

Hyllie sn.(Limhamn)
tillhör nu Malmö stad

M.16585:27.
FOLKLIVSARKIVET
LUND

Folkdansare inom gymn.för. Heja, Limhamn

Inlämn. av fröken Agda Olsson, år 1964.

M.16585: 28.

Skåne
Oxie hd.
Hyllie sn.(Limhamn)
tillhör nu Malmö stad

FOLKLIVSARKIVET
LUND

Bild från Gymnastikföreningen Hejas årsfest
i Limhamn 1926.

Mannekänguppvisning från Magasin du Heja.

Inlämn. av fröken Agda Olsson, år 1964